

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/136/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617207673
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617207673.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobcu: X. A.N., S.. XX. X. XXXX, M. C. XXXX/X, XXX XX V. S. W., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Bečarik & partners, s. r. o. so sídlom Letná 37, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o zaplatenie 9.976,95 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 6.840,27 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 3.840,27 eur od 22. 11. 2016 až do zaplatenia a s ročným úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 3.000,- eur odo dňa 22. 2. 2017 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v pomere 37,14 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 29. 3. 2017 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 9.976,95 eur s prísl. titulom náhrady škody a vyplatenia nemajetkovej ujmy. Zároveň požadoval náhradu vzniknutých trov konania.

2. V odôvodnení žalobného návrhu uviedol, že predmetného nároku sa domáha z toho dôvodu, že uznesením vyšetrovateľa PZ v Spišskej Novej Vsi, sp. zn. ČVS: J.-XXX/OVK-V.-XXXX zo dňa 21. 5. 2013 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie žalobcovi pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona a zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona, spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

3. Dňa 23. 5. 2013 udelil žalobca plnú moc na obhajobu v predmetnom trestnom konaní obhajcovi JUDr. Štefanovi Bečarikovi, advokátovi so sídlom Letná 37 v Spišskej Novej Vsi, zapísaný v SAK č. reg. 6057.

4. Dňa 23. 5. 2013 podal žalobca prostredníctvom obhajcu proti uvedenému uzneseniu vyšetrovateľa sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi zamietol ako nedôvodnú uznesením sp. zn. 2Pv 295/13-6 zo dňa 14. 6. 2013.

Od 1. 1. 2014 vykonával JUDr. Š. Bečarik advokátsku činnosť ako konateľ spoločnosti Bečarik & partners, s. r. o.

5. Dňa 23. 2. 2015 podal prokurátor na žalobcu obžalobu Okresnému súdu Spišská Nová Ves pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/, d/ Tr. zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona.

6. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/16/2015-332 zo dňa 16. 2. 2016 bol žalobca uznaný vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/, d/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

7. Voči uvedenému rozsudku podal žalobca prostredníctvom obhajcu odvolanie. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/35/2016-363 zo dňa 8. 6. 2016 bol prvostupňový rozsudok zrušený a žalobcu súd oslobodil spod skutku obžaloby kvalifikovaného ako zločin obmedzovania osobnej slobody v spolupáchateľstve a zločin vydierania v spolupáchateľstve. Predmetným rozsudkom bolo trestné konanie proti žalobcovi právoplatne skončené.

8. Obhajca v zmysle vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vyúčtoval žalobcovi trovy obhajoby, s vyúčtovaním vystavil aj faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 6. 9. 2016 so splatnosťou k 15. 9. 2016 znejúcou na sumu 4.976,95 eur. Žalobca vyúčtovanú sumu uhradil prevodom na účet obhajcu dňa 8. 9. 2016. Obhajca základnú sadzbu tarifnej odmeny uplatnil podľa § 1 ods. 4, § 12 ods. 3 písm. c/ v súvislosti s § 12 ods. 5 citovanej vyhlášky. Záznamy z porady s klientom predložil žalobca spolu so žalobou, nakoľko tieto neboli súčasťou trestného spisu.

9. V zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. si žalobca uplatnil náhradu škody z titulu trov obhajoby vo výške 4.976,95 eur písomnou žiadosťou zo dňa 13. 9. 2016, ktorú adresoval Ministerstvu vnútra SR. Ministerstvo vnútra SR túto žiadosť postúpilo v zmysle § 4 ods. 3 citovaného zákona Generálnej prokuratúre SR, ktorá žiadosť odmietla ako nedôvodnú. Dňa 6. 2. 2017 opätovne žalobca zaslal žiadosť o prerokovanie nároku na Generálnu prokuratúru SR, kde svoj nárok rozšíril o nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- eur. Aj túto žiadosť Generálna prokuratúra SR odmietla s poukazom na to, že bolo rozhodnuté o odmietnutí pôvodnej žiadosti zo dňa 13. 9. 2016.

10. Žalobca má zato, že postupom orgánov verejnej moci bola žalobcovi spôsobená škoda spočívajúca ako v trovách obhajoby vo výške 4.976,95 eur a nemajetková ujma vo výške 5.000,- eur.

11. Nárok na nemajetkovú ujmu žalobca odôvodnil tým, že trestné konanie bolo vedené po dobu dlhšiu ako tri roky. Žalobca pracuje ako pedagogický zamestnanec na Strednej odbornej škole, Markušovská cesta 4, Spišská Nová Ves a vykonáva funkciu trénera v JUDO klube v Spišskej Novej Vsi. Trestným konaním žalobca utrpel nemajetkovú ujmu, ktorá spočíva v znížení dôstojnosti a dôveryhodnosti jeho osoby v očiach pedagogického zboru a rodičov. V čase prebiehajúceho konania boli zo strany rodičov žiakov školy iniciované stretnutia v súvislosti s trestným stíhaním žalobcu, na základe ktorých dochádzalo k nepríjemným konfrontáciám s rodičmi, a to aj pred očami ostatných kolegov, resp. nezainteresovaných rodičov. Z okolia bol na žalobcu vyvíjaný nátlak. Žalobca taktiež pociťoval zmenené správanie rodičov voči jeho osobe na tréningoch v JUDO klube. Žalobca má zato, že konaním orgánov verejnej moci došlo k poškodeniu dobrého mena žalobcu ako v škole, tak aj v JUDO klube, čím mu bola spôsobená nemajetková ujma, ktorú si týmto uplatňuje. V čase prebiehajúceho konania bol žalobca povinný odovzdať preukaz odbornej spôsobilosti, v zmysle § 14 ods. 1 písm. d/ zákona č. 473/2005 Z. z., keďže sa stal nespôsobilou osobou, a preto sa v danom období nemohol zúčastňovať na prácach, ktoré dovtedy pravidelne vykonával. Týmto došlo k poškodeniu dobrého mena žalobcu aj v očiach kolegov, ktorí so žalobcom tieto služby vykonávali. Trestné konanie, ktoré sa proti žalobcovi viedlo, postihlo nielen jeho osobu, ale všetkých členov jeho rodiny. Žalobca má dve maloleté deti. Za predmetné trestné činy, z ktorých bol žalobca obvinený, resp. obžalovaný, hrozí v súlade s Trestným zákonom nepodmienečný trest odňatia slobody od 4 do 10 rokov. Vzhľadom na takto vysoký trest, ktorý žalobcovi hrozil, členovia jeho rodiny boli počas celého priebehu trestného konania v neistote, či neprídu na istú dobu (v prípade odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody) o živiteľa rodiny, otca, resp. manžela. Podstatnú časť príjmov rodiny zabezpečuje práve žalobca. Manželka žalobcu Z. A. bola v neustálom strese a v obavách o budúcnosť celej rodiny.

12. S poukazom na ustanovenia §§ 2, 4, 16, 17 a 18 zákona č. 514/2003 Z. z. z dôvodu, že Generálna prokuratúra SR odmietla v rámci predbežného prerokovania nárok žalobcu na náhradu škody, a teda odmietla mu dobrovoľne ju plniť, žalobca nemá inú možnosť, ako domáhať sa svojho nároku predmetnou žalobou. V danej veci dal do pozornosti rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/194/2010, 4Cdo/183/2009, 7Cdo/87/2012 a uznesenie NS SR sp. zn. 4M Cdo/15/2009, v ktorých súdy konštatovali, že osobe, ktorá bola oslobodená spod obžaloby, patrí náhrada škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

13. Žalovaná navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. V písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 12. 5. 2017 uviedla, že nemôže sa ujať ako vecne správne tvrdenie žalobcu, že nesprávnym úradným postupom je postup prokurátora v prípravnom konaní tým, že zamietol sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia a tým, že v danej trestnej veci podal obžalobu, spod ktorej bol obvinený - žalobca, rozsudkom krajského súdu oslobodený. Žalovaná má zato, že samotné oslobodenie žalovaného spod obžaloby v trestnom konaní nespôsobuje nezákonnosť uznesenia vyšetrovateľa PZ a následného postupu prokurátora, ktorý ponechal v platnosti uznesenie o vznesení obvinenia a nezamietol sťažnosť voči nemu podanú, nakoľko z výsledku dokazovania do jeho vydania existovali dôkazy, ktoré odôvodňovali zachovanie sťažnosťou napadnutého uznesenia. Ani v samotnom zákone č. 514/2003 Z. z. sa nenachádza text, z ktorého by priamo vyplynulo, že oslobodením spod obžaloby je uznesenie o vznesení obvinenia nezákonným a je nesprávny postup prokurátora, ktorý zamietol sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia a podanie obžaloby.

14. Žalovaná ďalej uviedla, že pokiaľ by súd žalobe vyhovel, takéto rozhodnutie by sa dostalo do rozporu s platnými zásadami trestného práva v Slovenskej republike, pretože uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného trestného práva nepredpokladá istotu, že sa skutok, resp. trestný čin stal, ale len vyšší stupeň pravdepodobnosti. Uznesenie o vznesení obvinenia sa nemôže stať ani dodatočne nezákonným rozhodnutím len preto, že došlo k oslobodeniu žalovaného, nakoľko v čase jeho vydania existovala pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu. Nezákonné možno považovať len také rozhodnutie, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania.

15. S poukazom na § 4 ods. 1 písm. f/ a § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. citujúc čl. 51 ods. 1 Ústavy SR žalovaná má zato, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jej nesprávnym úradným postupom nie je právom absolútnym a náhrada škody sa neposkytuje automaticky každému, ale iba tomu, u ktorého sú splnené všetky predpoklady ustanovené v zákone č. 514/2003 Z. z. Predmetný nárok nie je možné uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým mala byť škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. K tomu žalovaná poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 4MCdo/20/2009.

16. K nároku na nemajetkovú ujmu žalovaná uviedla, že v danom prípade u žalobcu nešlo o taký neoprávnený zásah do jeho osobnosti, ako fyzickej osoby, voči ktorej bolo vznesené obvinenie z trestného činu, a na tom sa nič nemení ani v prípade, ak by neskôr došlo k oslobodeniu spod obžaloby.

17. Žalovaná v závere poukázala na nález Ústavného súdu SR z 13. 11. 2013 sp. zn. II.ÚS 163/2013-50, z ktorého tak isto vyplýva, že oslobodenie obžalovaného spod obžaloby nemá automaticky za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj na rozsudok ESLP vo veci H. c/a Česká republika.

18. Žalovaná má zato, že s poukazom na vyššie uvedené nie je splnená podmienka existencie nesprávneho úradného postupu, či nezákonného rozhodnutia, a preto v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. žalobca nemôže požadovať nemajetkovú ujmu v peniazoch. Navyše žalobca má preukázateľne vysvetliť požiadavku vyčíslenia konkrétnej sumy za nemajetkovú ujmu s predložením relevantných dôkazov.

19. Žalobca sa nestotožňoval s právnym názorom žalovaného, poukázal na doterajšiu ustálenú súdnu prax, podľa ktorej štát zodpovedá za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu, pričom s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/194/2010 zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a zavinil škodu, ale rozhodujúcim kritériom je výsledok tohto konania.

20. K nároku na nemajetkovú ujmu doplnil dôvody o skutočnosti, že zamestnávateľ žalobcu potom, čo sa on zmienil vedeniu školy o trestnom stíhaní voči jeho osobe, dňa 24. 5. 2017 mu doručilo výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, takže žalobca pracovný pomer ukončil dňa 31. 5. 2017. Žalobca má zato, že „semienko pochybností o jeho osobe“ bolo do hláv vedenia školy zasadené už v čase, keď sa dozvedeli o trestnom stíhaní voči jeho osobe. Aj keď sa vo výpovedi neuvádza dôvod, prečo si zamestnávateľ vybral práve žalobcu ako nadbytočného, žalobca si myslí, že práve vedenie trestného stíhania zapríčinilo mu stratu zamestnania. Žalobca ďalej uviedol, že začiatok trestného stíhania mal za následok zhoršenie vzťahov nielen na pracovisku, ale aj v súkromnom živote - rodine. Doma sa prejavoval stres u všetkých členov rodiny, s manželkou sa hádal, zhoršil sa jeho vzťah so synom. Preto sa začal menej zdržiavať doma, nakoľko manželka aj syn začali pochybovať o jeho nevine. Na synovi M. A.N. sa stres a obava prejavili v zhoršenom prospechu v škole, na preukázanie čoho predložil žalobca vysvedčenia zo školských rokov 2010 až 2014. V škole si zo syna ťažovali a kričali naňho, že „to je ten, ktorého otec kradne deti.“ K uvedeným tvrdeniam žalobca navrhoval výsluch syna M. A. a neskôr navrhol vypočuť aj manželku.

21. Prevedeným dokazovaním, výsluchom žalobcu a právneho zástupcu žalovanej, vypočutím svedkyne - manželky žalobcu, za použitia dôkazných listín predložených žalobcom - rozsudok sp. zn. 1T/16/2015 s kópiami listín z vyšetrovacieho a trestného spisu, vyčíslenie trov právneho zastúpenia a faktúra obsahujúca vyčíslenie za obhajobu v trestnom konaní podľa priloženého vyúčtovania, záznamy z porady s klientom, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, jej postúpenie, odpoveď na žiadosť, doplnenie žiadosti o nároku na nemajetkovú ujmu, odpoveď na túto žiadosť, rozhodnutie KR PZ v Košiciach o povinnosti odovzdať preukaz o odbornej spôsobilosti v zmysle Zákona o súkromnej bezpečnosti, vysvedčenia syna žalobcu, za použitia dôkazného spisu sp. zn. 1T/16/2015, a na základe písomného vyjadrenia zamestnávateľa žalobcu - Strednej odbornej školy, k otázke ukončenia pracovného pomeru a vysvedčenia, ktoré si súd vyžiadal od Základnej školy, Zd. Nejedlého 2 v Spišskej Novej Vsi, súd zistil tento skutkový stav:

22. Uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Spišskej Novej Vsi zo dňa 21. 5. 2013 ČVS: J.-XXX/OVK-V.-XXXX bolo začaté trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku bolo vznesené obvinenie na X. A.N., S.. XX. X. XXXX pre zločin vydierania a obmedzovania osobnej slobody spáchaný formou spolupáchateľstva, lebo na základe zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 20. 4. 2013 v čase okolo 13.00 hod. na križovatke ulíc Letecká a Tehelná v Spišskej Novej Vsi, s doposiaľ nezisteným spolupáchateľom, zastavili s osobným motorovým vozidlom modrej farby, nezisteného typu, ani evidenčného čísla, pri tam stojacich maloletých L. A., S.. XXXX, R. A., S.. XXXX a V. A., S.. XXXX, všetci trvale bytom V. S. W., ktorých násilím naložili do batožinového priestoru uvedeného vozidla a s vozidlom ich odviezli na skládku dreva v katastrálnom území Spišská Nová Ves, časť Novoveská Huta - Rybníky, kde na pokyn jedného z páchatelov maloletí vystúpili z batožinového priestoru vozidla, následne jeden z páchatelov udrel rukou do brucha maloletého L. A. a druhý z páchatelov udrel rukou po krku maloletého V. A., na to im prikázali, aby si vyzuli botasky, ktoré mali poškodení obuté, zobrali vyzuté botasky poškodených, zahodili ich do potoka a z miesta obvinení spoločne s doposiaľ nestotožneným spolupáchateľom odišli na uvedenom osobnom motorovom vozidle na neznáme miesto. Uvedeným konaním nebola poškodeným maloletým spôsobená ujma na zdraví, ktorá by si vyžiadala ich práceneschopnosť, zahodením obuvi maloletých poškodených pre zákonného zástupcu maloletých L. L. R. A., H. Q. vznikla škoda cca 25,- eur a pre zákonného zástupcu X.. V. A., H. A. škoda vo výške cca 1,- euro.

23. Súd z dôkazného trestného spisu sp. zn. 1T/16/2015 preukázateľne zistil, že žalobca bol v konaní zastúpený obhajcom JUDr. Štefanom Bečarikom, ktorý od 1. 1. 2014 vykonáva činnosť ako konateľ spoločnosti Bečarik & partners, s. r. o., ktorému žalobca udelil plnú moc na obhajobu v predmetnom trestnom konaní. Po podaní obžaloby okresnou prokuratúrou bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 16. 2. 2016 žalobca uznaný vinným zo zločinov uvedených v predmetnom uznesení o vznesení obvinenia. Po podaní odvolania rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/35/2016-363, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. 6. 2016, bol prvostupňový rozsudok zrušený a žalobca bol oslobodený spod skutku obžaloby. Trestné konanie proti žalobcovi bolo takto právoplatne skončené.

24. Nakoľko žalovaná popierala zákonnosť nároku žalobcu v celom rozsahu, súd sa predovšetkým v tomto konaní zaoberal otázkou dôvodnosti nároku na náhradu škody a až tak následne nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy.

A. Náhrada škody vo výške 4.976,95 eur z titulu trov obhajoby.

25. Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

26. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

27. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

28. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

29. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

30. Z vykonaného dokazovania súd vzal za preukázané, že nárok žalobcu na náhradu škody z titulu trov obhajoby je čo do základu dôvodný, preto súd tomuto nároku vyhovel.

31. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/16/2015 a právoplatného rozsudku zo dňa 8. 6. 2016 mal súd preukázané, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený a trestné konanie bolo ukončené oslobodzujúcim rozsudkom krajského súdu.

32. Tak isto bolo preukázané a stranami sporu nebolo rozporované, že dňa 23. 5. 2013 žalobca splnomocnil svojou obhajobou v uvedenom trestnom stíhaní advokáta JUDr. Štefana Bečarika, ktorý svoju advokátsku činnosť od 1. 1. 2014 vykonáva ako konateľ spoločnosti Bečarik & partners, s. r. o. Splnomocnený advokát predložil žalobcovi dňa 6. 9. 2016 faktúru za vykonané právne služby počas obhajoby na celkovú výšku 4.976,95 eur. Žalobca faktúru uhradil prevodom na účet dňa 8. 9. 2016, čo dokladoval žalobca predložením dôkazov doplnených aj spolu s podaním návrhu - záznamami z porady s klientom, ktoré neboli súčasťou trestného spisu.

33. V zmysle uznesenia NS SR sp. zn. 4 MCdo/15/2009 zo dňa 18. 8. 2010 nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.) účinného do 30. 6. 2004. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu

za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté.

34. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 23. 2. 1990 sp. zn. 1Cz/6/90 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 6. 1993 publikovaný pod č. 70 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994). Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté súdnou judikatúrou v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné.

35. Z toho jednoznačne vyplýva, že základ nároku žalobcu na náhradu škody je daný, pretože bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a tým, že došlo k oslobodeniu žalobcu ako obvineného spod skutku obžaloby, treba vychádzať z toho, že žalobca čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu ani nemalo byť začaté.

36. Súd zároveň dodáva, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Súdna judikatúra vychádza z toho, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu (predovšetkým jej materiálnemu ponímaniu) zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Nadväzne systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že pokiaľ došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby (osobitne, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený/obžalovaný), je potrebné z celkového hľadiska konštatovať, že trestné stíhanie bolo nedôvodné, t. j. v konečnom dôsledku nezákonné. Rozhodujúcim kritériom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia a vedenia trestného stíhania je teda neskorší výsledok trestného stíhania. V danej súvislosti možno poukázať napr. na rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 35/1991, či R 70/1994, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/15/2009, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/194/2010, ale tiež na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 25/2011.

37. V rámci súvisiacich úvah je žiaduce doplniť, že osoba, proti ktorej je vedené trestné stíhanie, je v porovnaní s orgánmi štátu v značnej nevýhode už len z toho titulu, že štát disponuje na tento účel osobitne zriadeným odborným aparátom s rozsiahlym profesionálnym zázemím. Tiež preto priamo ústava zaručuje stíhanej osobe právo na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR). Súčasťou daného (základného) práva pre prípad - z hľadiska stíhanej osoby - pozitívneho výsledku trestného stíhania je i oprávnenie požadovať náhradu účelne vynaložených nákladov konkrétnej právnej pomoci ako materiálnej ujmy spôsobenej štátom. Výkladom z opaku tejto úvahy možno dospieť k záveru, že niet racionálneho dôvodu nepriznať fyzickej osobe právo na náhradu trov obhajoby, ak štátna „mašinéria“ (v pozitívnom slova zmysle) voči nej neopodstatnene viedla trestne stíhanie, resp. jej nebola spôsobilá preukázať pôvodne (uznesením o vznesení obvinenia) tvrdenú vinu, t. j. potvrdiť dôvodnosť vzneseného obvinenia právoplatným odsúdením, ktoré jedine je z pohľadu preukázania viny relevantné.

38. Je síce pravdou, že v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/163/2013 z 13. 11. 2013 okrem iného je konštatované, že uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré spĺňalo v čase svojho vydania všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné len preto, že v neskoršom štádiu trestného konania sa nepotvrdila pravdepodobnosť podozrenia zo spáchania trestného činu (ako tomu bolo aj v prejednávanvej veci). Avšak samotným Ústavným súdom SR (v období časovo blízkom vydaniu rozoberaného nálezu) boli vydané rozhodnutia plne akceptujúce doterajšiu judikatúru všeobecných súdov (prioritne Najvyššieho súdu SR) - napr. I.ÚS/548/2012 z 7. 12. 2012, či II. ÚS/25/2011 z 24. 3. 2011.

39. Súd preto nemal dôvod odkloniť sa od uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 MCdo/15/2009 zo dňa 18. 8. 2010.

40. Zároveň v súlade s týmto rozhodnutím i vyššie citovanými rozhodnutiami súd vyhodnotil v danom prípade neaplikáciu rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci H. c/a ČR, na ktorý poukázala žalovaná.

41. Pre posúdenie samotnej veci je dôležité, že škoda, ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nezákonne rozhodnutie, je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej spojitosti s nezákonným rozhodnutím.

42. Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalobca (obžalovaný) bol spod obžaloby oslobodený, a to zrušujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. 6. 2016 sp. zn. 4To/35/2016-363, žalobca má preto v zásade právo na náhradu škody spôsobenú uznesením vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a rozsudkom prvoinštančného súdu, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchaných trestných činov. Žalobca má teda nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, a to na náhradu nákladov za vykonané úkony právnej služby jeho právnym zástupcom počas trvania celého trestného stíhania, a to bez ohľadu na zavinenie žalovanej, lebo ide o objektívnu zodpovednosť za škodu.

43. Žalovaná rozporovala nárok na náhradu škody - trovy obhajoby, nielen čo do základu, ale aj čo do výšky. Žalobca bol trestne stíhaný pre trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, v zmysle ktorého v čase začatia trestného stíhania bola stanovená sadzba pre trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov. Ďalej podľa § 183 ods. 1 Tr. zákona za trestný čin obmedzovania osobnej slobody, kde bola stanovená sadzba pre trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Podľa § 183 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona sa odňatím slobody na 3 až 8 rokov páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 na chránenej osobe.

44. Podľa § 12 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica

a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu,

b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,

c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

45. Žalovaná poukazuje na výšku trestnej sadzby určenej v § 183 ods. 2 Tr. zákona a v § 189 ods. 2 Tr. zákona a tiež v § 12 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. má zato, že základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby mala byť 1/8 výpočtového základu, keďže trestná sadzba najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov nepresiahla hornú hranicu trestnej sadzby 10 rokov a nie 1/6 výpočtového základu, ako si ju nesprávne uplatnil obhajca v jeho vyčíslení.

46. Podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky v znení účinnom od 1. 6. 2010 do 30. 6. 2013 1/8 výpočtového základu predstavuje 97,62 eur, čo je odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, a teda nie 130,16 eur, ako vyúčtoval obhajca žalobcu. Odmena vo výške 2/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 2 citovanej vyhlášky do 30. 6. 2013 je 65,08 eur a nie 86,77 eur.

47. Podľa § 1 ods. 4 citovanej vyhlášky v znení účinnom od 1. 7. 2013 do 28. 2. 2017 výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3.

48. Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, ak odsek 4 neustanovuje inak.

- od 1. 7. 2013 do 31. 12. 2013:

- 1/8 výpočtového základu predstavuje 86,93 eur, čo je odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, a teda nie 115,90 eur,

- odmena vo výške 2/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 2 vyhlášky je 57,95 eur, a teda nie 77,25 eur,

- za rok 2014:

- 1/8 výpočtového základu predstavuje 90,17 eur, čo je odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, a teda nie 120,23 eur,

- odmena vo výške 2/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 2 vyhlášky je 60,11 eur, a teda nie 80,15 eur,

- odmena vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 3 vyhlášky je 45,08 eur, a teda nie 60,12 eur,

- odmena vo výške 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 4 vyhlášky je 30,05 eur, a teda nie 40,08 eur.

- za rok 2015:

- 1/8 výpočtového základu predstavuje 92,63 eur, čo je odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, a teda nie 123,50 eur,

- odmena vo výške 2/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 2 vyhlášky je 61,75 eur, a teda nie 82,33 eur,

- odmena vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 3 vyhlášky je 46,31 eur, a teda nie 61,75 eur,

- odmena vo výške 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 4 vyhlášky je 30,87 eur, a teda nie 41,17 eur,

- odmena vo výške 1/4 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 5 vyhlášky je 23,15 eur, a teda nie 30,88 eur,

- za rok 2016:

- 1/8 výpočtového základu predstavuje 95,37 eur, čo je odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, a teda nie 127,16 eur,

- odmena vo výške 2/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 2 vyhlášky je 63,58 eur, a teda nie 84,77 eur,

- odmena vo výške 1/3 základnej sadzby tarifnej odmeny za špecifický úkon právnej služby podľa § 14 ods. 4 vyhlášky je 31,79 eur, a teda nie 42,39 eur,

49. Z úkonov uvedených vo vyčíslení trov právneho zastúpenia, ktorých preplatenie žiada žalobca, žalovaná neuznala ako celok dva úkony:

- úkon preštudovania vyšetrovacieho spisu, 25. 5. 2013, OR PZ Sp. Nová Ves. V zmysle bodu 1. stanoviska Trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 90/2010, odmena za úkon právnej služby „prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky zahŕňa aj štúdium spisu ako neoddeliteľnú súčasť prípravy obhajoby. Žalovaná má zato, že obhajcovi nemožno osobitne priznať úkon štúdium spisu popri ním už uplatnenému úkonu prevzatia a prípravy obhajoby, za ktoré si osobitne vyčísliť odmenu,

- doplnenie dôvodov odvolania, 25. 4. 2016. Obhajca podal odvolanie dňa 2. 3. 2016, za úkon, ktorý si vyúčtoval prináležiacu odmenu vrátane režijného paušálu a DPH. Doplnenie dôvodov odvolania je úkonom neoddeliteľne spojeným s hlavným úkonom odvolania, pričom zdôvodnenie bližších dôvodov svojho podaného odvolania po doručení písomného vyhotovenia rozsudku nemožno posudzovať ako samostatný úkon, za ktorý by obhajcovi prináležala ďalšia odmena. Podanie odvolania bez zdôvodnenia by bolo úplne bez významu a zachovania zmyslu tohto úkonu.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná má zato, že výška trov právneho zastupovania vo vyúčtovaní mala predstavovať sumu 3.715,54 eur vrátane DPH, z čoho základ dane je 3.096,28 eur a DPH 20 % je 619,26 eur.

51. Súd po preskúmaní vyúčtovania trov obhajcu žalobcu zistil, že s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3, 4 a § 12 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je správny výpočet žalovanej. S poukazom na vyššie uvedený záver súd priznal žalobcovi výšku trov obhajoby, ktorá pozostáva z týchto úkonov:

Rok 2013

- 2 úkony po 97,62 eur + 2x 7,81 eur režijný paušál (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie - sťažnosť zo dňa 27. 5. 2013),
- 1 úkon za 65,08 eur + režijný paušál 1x 7,81 eur (porada s klientom dňa 18. 6. 2013),
- 4 úkony po 86,93 eur + 4x 7,81 eur režijný paušál (účasť na vyšetrovacích úkonoch dňa 10. 7. 2013, 12. 8. 2013, 13. 8. 2013 a 23. 8. 2013),
- 1 úkon za 57,95 eur + 7,81 režijný paušál (porada s klientom dňa 19. 8. 2013),

Rok 2014

- 6 úkonov po 90,17 eur + 6x 8,04 eur režijný paušál (účasť na vyšetrovacích úkonoch dňa 16. 4. 2014, 24. 9. 2014, 8. 10. 2014, 24. 10. 2014, 10. 12. 2014, oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania dňa 23. 12. 2014) + náhrada za stratu času (§ 17 vyhlášky) 16 x 1/2 hod. (vo výške 214,40 eur) + náhrada za cestu 162,90 eur (308 km x 2, 6,5 l/100 km, 1,253 eur/1,183 eur/km),
- 1 úkon za 60,11 eur (porada s klientom dňa 21. 4. 2014) - 2/3nová odmena + 8,04 eur režijný paušál,
- 2 úkony po 45,08 eur + 1x 8,04 eur režijný paušál - 1/2 odmeny (návrh na vykonanie dôkazov zo dňa 22. 4. 2014 a 18. 12. 2014)
- 1 úkon za 30,05 eur - 1/3-inová odmena za poradu s klientom dňa 22. 10. 2014 + 1x 8,04 eur režijný paušál,

Rok 2015

- 1 úkon za 61,75 eur (porada s klientom dňa 22. 4. 2015 - 2/3-inová odmena) + 8,39 eur režijný paušál,
- 1 úkon za 46,31 eur (návrh na vykonanie dôkazov 23. 4. 2015 - 1/2 odmena) + 8,39 eur režijný paušál,
- 4 úkony po 96,63 eur + 4 x 8,39 eur režijný paušál (účasť na hlavnom pojednávaní dňa 5. 5. 2015, 19. 5. 2015, 18. 8. 2015, 21. 10. 2015),
- 2 úkony za 30,87 eur (porada s klientom dňa 15. 6. 2015, porada s klientom dňa 20. 10. 2015- 1/3 - inová odmena) + 2x 8,39 eur režijný paušál,
- 1 úkon za 23,15 eur (účasť na hlavnom pojednávaní dňa 16. 6. 2015 - 1/4 odmena) + 8,39 eur režijný paušál,

Rok 2016

- 4 úkony po 95,37 eur + 4x 8,58 eur režijný paušál (účasť na hlavnom pojednávaní dňa 16. 2. 2016, písomné podanie odvolania dňa 2. 3. 2016, doplnenie dôvodov odvolania 25. 4. 2016, účasť na verejnom zasadnutí dňa 8. 6. 2016 - KS v Košiciach) + 85,80 eur náhrada za stratu času (§17 vyhl. 6x 1/2 hod.) a 39,61 eur náhrada za cestu (77,5 km x 2, 6,5 l/100km, 1,099 eur/1, 0,183 eur/km),
- 1 úkon za 31,79 eur (porada s klientom dňa 1. 3. 2016 - 1/3 odmena) + 1x 8,58 eur režijný paušál,
- 1 úkon za 63,58 eur (porada s klientom dňa 7. 6. 2016) + 1x 8,58 eur režijný paušál - 2/3 odmena.

Spolu trovy konania sú vo výške 3.840,27 eur vrátane DPH.

52. Nakoľko žalobca trval na zaplatení náhrady škody - náhrady nákladov za vykonané úkony právnej služby jeho právnym zástupcom vo výške 4.976,95 eur a na tomto nároku zotrával aj po vyjadrení žalovanej, ktorá túto výšku rozporovala, súd s poukazom na vyššie uvedený výpočet trov obhajoby žalobe v tejto časti nároku vyhovel čo do istiny 3.840,27 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd nepriznal obhajcovi odmenu za úkon - preštudovanie vyšetrovacieho spisu dňa 25. 5. 2013, nakoľko s poukazom na § 14 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky odmena za úkon právnej služby - prevzatie a príprava obhajoby zahŕňa aj štúdium spisu ako neoddeliteľnú súčasť prípravy obhajoby. Odmenu za

úkon - doplnenie dôvodov odvolania, súd obhajcovi priznal, nakoľko má zato, že sa jedná o samostatný úkon.

B. Nemajetková ujma

53. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

54. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

55. Dokazovaním súd dospel k záveru, že aj ďalší nárok žalobcu, a to nárok na nemajetkovú ujmu, je dôvodný čo do základu, avšak len čiastočne čo do výšky.

56. Žalobca v účastníckej výpovedi uviedol, že v čase pred začatím trestného stíhania pracoval ako pedagogický zamestnanec na Strednej odbornej škole v Spišskej Novej Vsi, a tiež bol trénerom v JUDO klube v Spišskej Novej Vsi. Okrem hlavného pracovného pomeru, kde ako učiteľ zarobil 900,- eur brutto, pracoval aj pre SBS-ku, kde zarobil 400,- až 500,- eur brutto. Po začatí trestného stíhania mu bol odobratý preukaz odbornej spôsobilosti, o čom súdu predložil písomný dôkaz, takže o prácu v SBS-kách prišiel práve z dôvodu začatého trestného stíhania a samozrejme mu bol takto znížený aj jeho mesačný príjem. Po skončení trestného stíhania sa v priebehu 3 rokov pracovné miesta v SBS službách zaplnili, takže toho času už túto prácu nemá možnosť vykonávať. Žalobca ďalej vypovedal, že trestné stíhanie voči jeho osobe veľmi poznačilo jeho pracovný život aj súkromný život v rodine. Ako učiteľovi sa veľmi zhoršili jeho vzťahy s rodičmi detí, prejavilo sa to hlavne v JUDO klube, kde vykonával funkciu trénera a kde rodičia mnohé deti z tohto klubu odhlásili. Je presvedčený aj o tom, že výpoveď od predošlého zamestnávateľa, aj keď ju dostal až po roku od ukončenia trestného stíhania, dostal práve z toho dôvodu, že trestné stíhanie bolo voči jeho osobe vedené. Od septembra 2017 opäť vykonáva funkciu pedagóga na Strednej súkromnej škole SEZ v Krompachoch, kde má príjem vo výške 1.300,- eur brutto. Dodal, že výpoveď dostal u predošlého zamestnávateľa aj napriek tomu, že na jeho miesto bol prijatý v tej istej škole ďalší pedagóg, o čom však súdu nevedel predložiť žiadne dôkazy. Túto informáciu má len z rozprávania od bývalých kolegov.

57. Žalobca ďalej uviedol, že veľmi sa zhoršili vzťahy s jeho manželkou a synom, lebo keď manželke povedal, že mu hrozí basa, tak sa často hádali. Pred hádkami unikal odchodmi z domu. Odchádzal do areálu, kde robil správcu. Zle spával, ten istý problém mala aj jeho manželka. Syn M. mal v čase začatia trestného stíhania 13 rokov a dcéra 9 rokov. Synovi sa spolužiaci posmievali, že otec kradne deti a pôjde do basy. Trpel aj na rodičovskom združení, kde rodičia sa naňho zvláštne dívali. Verejnosť sa celé 3 roky k nemu správala tak, že ho považovala za vinného a ani manželka a syn mu neprejavovali v tomto ohľade väčšiu dôveru. V JUDO klube trénoval aj syna a dcéru, pričom syn bol veľmi talentovaný. Podľa jeho výpovede mohol sa dostať do Centra talentovanej mládeže. Avšak situácia s trestným obvinením to narušila. Toho času je v JUDO klube oveľa lepšia atmosféra. Aj v rodine sa situácia znormalizovala. S manželkou sa už nehádajú. V závere dodal, že podľa jeho názoru, celé trestné obvinenie bolo proti nemu vznesené z dôvodu výpovede svedka pána Š., ktorý zmanipuloval chlapcov z osady Vilčurňa, kde on v blízkosti robí prostredníctvom SBS-iek správcu a kde deti chodili kradnúť.

58. Súd vypočul svedkyňu - manželku žalobcu Z. A., ktorá potvrdila výpoveď svojho manžela. Dodala, že ich vzťah pred trestným stíhaním bol idylický, rodina chodila na výlety, otec sa venoval deťom. Po začatí trestného stíhania sa to všetko zmenilo. Manžel často odchádzal z domu na Banské stavby, kde je správcou areálu, aby sa vyhol hádkam, zle spal. Manžel schudol 10 kg, hádal sa aj pre maličkosti aj s deťmi. Stále argumentoval, že je neprávom odsúdený. Ona však, keď už sa dozvedela, že bol prvostupňovým rozsudkom odsúdený, aj ona verila tomu, že trestný čin urobil on. Zhoršila sa aj finančná situácia v rodine, nakoľko hlavným živiteľom bol jej manžel a keď mu vzali preukaz odbornej spôsobilosti,

prišli o ďalší príjem. Nevedela však uviesť, o akú sumu. Po skončení trestného stíhania sa situácia zlepšila a opäť vrátila do pôvodných koľají.

59. Žalobca v písomnom odôvodnení žaloby nárok na nemajetkovú ujmu okrem iného odôvodnil jednak - skončením pracovného pomeru výpoveďou, - odobratie preukazu odbornej spôsobilosti, tým straty vedľajšieho zamestnania ako SBS-kára - zhoršením vzťahu s manželkou a synom - a zhoršením prospechu syna v škole, k čomu navrhol aj výsluch maloletého syna M., S. XX. XX. XXXX.

60. K tomuto tvrdeniu predložil vysvedčenia zo Základnej školy Zd. Nejedlého v Spišskej Novej Vsi zo 4., 5. 6. a 7. ročníka, teda za školské roky 2010 až 2013. Na porovnanie prospechu syna si súd vyžiadal vysvedčenia z 8. a 9. ročníka, teda za školské roky 2014 až 2016. Súd z uvedených dôkazných listín zistil, že syn žalobcu mal podobný prospech, teda s prevažujúcim ohodnotením „dobrý“ už v 4. ročníku základnej školy, teda v čase, keď ešte nebol jeho otec trestne stíhaný, a aj v 5. ročníku v školskom roku 2011/2012 dosahoval pri viacerých vyučujúcich predmetoch hodnotenie „dostatočný“. Tieto vysvedčenia neboli ničím v podstate odlišné od vysvedčení v období pred a po ukončení trestného stíhania, takže súd v závere zistil, že u syna žalobcu nedošlo k zjavnej podstatnej zmene v hodnotení jeho prospechu. Súd zamietol návrh žalobcu vykonať dôkaz výsluchom jeho syna, vzhľadom na jeho nízky vek a predovšetkým z dôvodu, že predmetné dôkazy boli pre súd dostačujúce.

61. Čo sa týkalo ďalšieho tvrdenia žalobcu, že bývalý zamestnávateľ s ním ukončil pracovný pomer výpoveďou práve z toho dôvodu, že bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, súd má zato, že toto tvrdenie žalobca v konaní nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi.

62. Súd sa oboznámil s výpoveďou danou Strednou odbornou školou, Markušovská cesta 4 v Spišskej Novej Vsi zo dňa 24. 5. 2017, z ktorej obsahu zistil, že táto bola žalobcovi daná podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce na základe rozhodnutia zamestnávateľa o znížení stavu zamestnancov z dôvodu, že sa stal nadbytočným. K výpovedi došlo potom, čo vedenie školy prijalo rozhodnutie o organizačných zmenách - znížení počtu zamestnancov z dôvodu nízkeho počtu žiakov a s tým súvisiacim znížením počtu vyučovacích hodín na odbornom výcviku. Žalobca má ukončený pracovný pomer predmetnou výpoveďou k 31. 8. 2017 s nárokom na 3-mesačné odstupné na základe kolektívnej zmluvy. Z predloženej výpovede vyplýva, že táto bola daná ku dňu 24. 5. 2017, teda takmer rok po právoplatnom ukončení trestného stíhania.

63. Z písomného vyjadrenia bývalého zamestnávateľa žalobcu z 10. 10. 2017 súd zistil, že Stredná odborná škola v Spišskej Novej Vsi bola nútená ukončiť pracovný pomer s viacerými pedagogickými zamestnancami okrem žalobcu, a to na útvare teoretického vyučovania so 4 učiteľmi a na útvare odborného výcviku so 4 majstrami odborného výcviku. Žalobca bol do pracovného pomeru prijatý ako majster odborného výcviku v učebnom odbore maliar a keďže o štúdium v danom odbore nebol záujem zo strany žiakov - nebol prijatý ani jeden žiak v školskom roku 2016/2017 a ani v prijímacom konaní na školský rok 2017/2018, z uvedeného dôvodu bola žalobcovi daná výpoveď.

64. Súd z vykonaného dokazovania došiel k presvedčivému záveru, že predmetná výpoveď nemá súvis s trestným stíhaním voči osobe žalobcu. Žalobca túto svoju domnienku v konaní vierohodne nepreukázal, a preto súd v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy túto skutočnosť hodnotí ako irelevantnú pre daný nárok, čo pri konečnom rozhodnutí malo vplyv na priznanie výšky nemajetkovej ujmy.

65. Čo sa týka ďalšieho tvrdenia žalobcu, že nárok na nemajetkovú ujmu má z dôvodu, že nemohol vykonávať správcu areálu ako SBS-kár, k tomu žalobca nepredložil listinný dôkaz preukazujúci, že vykonával túto činnosť pre Banské stavby, ani dôkaz o jeho odmene za túto prácu. Svedok - manželka žalobcu, vo svojej výpovedi však potvrdila, že jej manžel je správcou areálu Banských stavieb. Nevedela však uviesť, akú odmenu za túto prácu poberá. Z rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 25. 6. 2013 súd zistil, že žalobca bol povinný odovzdať preukaz odbornej spôsobilosti, ktorý mu bol vydaný dňa 6. 2. 2009 z dôvodu, že v čase rozhodovania nebol osobou spoľahlivou podľa § 14 ods. 1 písm. d/ Zákona o súkromnej bezpečnosti, a to do konečného rozhodnutia vo veci podľa osobitného predpisu. V odôvodnení predmetného rozhodnutia je uvedené, že príslušný správny orgán pri svojej úradnej činnosti zistil, že voči účastníkovi (žalobcovi) vyšetrovateľ OR PZ v Spišskej Novej Vsi dňa 21. 5. 2013 vzniesol proti jeho osobe obvinenie za prečin vydierania a obmedzovanie osobnej slobody

spáchaný formou spolupáchateľstva, čo sú úmyselné trestné činy. Súd teda vzal za preukázané, že v júni 2013 bol žalobcovi odobraný preukaz odbornej spôsobilosti, a teda túto činnosť v čase vedenia trestného stíhania nemohol vykonávať, čo malo vplyv na zníženie finančného rozpočtu v rodine.

66. Vychádzajúc z vyššie prevedeného dokazovania súd uznal aj ďalší nárok žalobcu, a to nárok na nemajetkovú ujmu za dôvodný, čo do základu. Z výsledku dokazovania však vzal za dôvodný nárok len čo do sumy 3.000,- eur, nakoľko nebolo preukázané, a teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že následkom trestného stíhania mu bola daná výpoveď bývalým zamestnávateľom, a že z toho istého dôvodu jeho syn mal zhoršený, resp. zlý prospech v škole. Tieto tvrdenia žalobcu nepreukázal relevantnými dôkazmi, a preto súd prihliadol na tie skutočnosti, že u žalobcu bola následkom stíhania pre trestnú činnosť znížená dôstojnosť a dôveryhodnosť v pedagogickom zbere, u rodičov, boli zhoršené vzťahy v rodine s manželkou, synom (stres, obava o stratu živiteľa rodiny v prípade odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody a podobne) a znížil sa príjem, ktorý bol krátený o odmenu za vykonávanie práce SBS-kára.

67. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

68. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s použitím § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. súd priznal žalobcovi i zákonný úrok z omeškania v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. a to pri náhrade trov obhajoby odo dňa 22. 11. 2016 (deň oznámenia o nedôvodnosti nároku) a pri nemajetkovej ujme odo dňa 22. 2. 2017 (deň oznámenia o nedôvodnosti aj ďalšieho nároku nezaplatením nemajetkovej ujmy).

69. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

70. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. Vzhľadom na to, že súd žalobe v celom rozsahu nevyhovел, v prevyšujúcej časti ju zamietol.

73. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 2 C.s.p.

74. Úspech žalobcu činil 68,57 %, neúspech 31,43 %, teda celkový úspech žalobcu predstavoval 37,14 % a v tomto pomere mu súd priznal náhradu trov konania.

75. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.